

OBSAH

≈ NOCI, PO NICHŽ NEPŘICHÁZÍ RÁNO

I/

Přistavil jsem si zrcadlo	11
Na stropě hořčice a v ní je buřt	12
Má duše je perpetuum mobile	13
Pokojem obcházej postavy	14
Někdy na tebe myslím	15
Mám svou nohu mezi dveřmi	16
Netřeba hledat v pultech biblioték	17
Čtyři světové strany?	18
Pod bílou zdí	19
Na samém konci	20
S pronikavým zvukem	22
Má bestiální něho	23
Napíchnutý k nějaké holi	24
Ach to jaro!	25
Narážeje do lidí	26
Jsem býk a natírám se na červeno	27
Lidé, rozsviňte všechna světla	28
Chčiju klidně dolů z oken	29
Otázka vráskama	30
Chci-li zmizet beze stopy	31
Dnes mne nemá už co bolet	32
Necítím se ve své kůži	33
Dnes mě čeká tolik práce!	34
Děsím se krůpějí, jež zbydou ve sněhu	35

Spím a sny mám samé hnusné...	36
Podivná oblaka letí mi nad hlavou	37
Sedím proti otevřenému oknu	38
Nechtě jsem si polil kafem	39

II/

Dnes bylo by mi dvaadvacet	43
Sám proti plynům chráněn maskou	44
Ač ve dne slunko hezky hřeje	45
Prach na zdech, knihách, uvnitř skříně	46
Ne, nejsem ještě taký chudák	47
Už aby tak byl svátek práce	48
Jen pivem bych se sotva upil...	49
Já chtěl bych tak mít motocykl	50
Kruh kolem lůžka kreslím křídou	51
Stín zvětšuje se vzdáleností...	52
I dneska v noci při návratu	53
Kříž na mých zádech nejvíc vadí	54
Prázdnotou uvnitř mne byl jsem až zdrcen	55
Sousedí od vedle buší a láteří	56
Vlhkem mi zavoněl magický říjen	57
Obut a oblečen počítám minuty	58
V podivném, chvějivém příšeří tone byt	59
Ranil mne, urazil, potupil, nakrk mě!	60
Nedělám vůbec nic, co začal listopad	61
Tahám špunt z flašky ven, dvě víly spaly v ní	62
Dnes v noci dostal jsem zas jednou do držky	63

Zřídka teď opouštím svůj temný příbytek	64
Veškeré psaní dnes zdá se mi pitomé	65
Bylo mi dneska tak smutno z mých vlastních slov	66
Jako bych zaslechl nějaké volání	67
Sám ožírám se „Pod lipkama“	68
Svým „Nech mě být!“ tě vlastně volám	69
Vidím se v zrcadle... Ne, – ono vidí mne	70
Ach, život je tak trapný, bože	71

III /

Jdu s vlčí mlhou po sídlišti	75
Mé milé je dnes dvacet čtyři	76
Zkus prosit cestou cizí chodce	77
Jsem hrstka prachu ze svých kostí	78
Všichni jsou zákeřná hladová klíšata	79
V nádražní hospodě léčím se z opice	80
Marasmus? Askeze?! Už mě to nebaví!	82
Už bych měl dávno spát, a přesto neusnu	83
BOŽÍ HOD V CHRÁMU SV. MIKULÁŠE	84
Proč se mám stáří bát, neřku-li staroby?	85
FALLPHILA	86
Nevím dnes o ničem, neznám nic, co bych chtěl	88
Máš hezké kalhotky, – k vánocům od mámy?	89
Děťátka vesele hýkají z kočárků	90
Konečně vyrazím na dráhu zločinu	91
S výrazem člověka, který má žrát svůj trus	92
Nad ránem už jsou slyšet zpívat drozdí	93

Dnes poprvé můj pes uviděl sníh	94
Kam jít, když v příbytky všech lidí zve mne	95
Svět, v kterém žiji, beztak vůbec není	96
Se sebou sám, a sám i v sobě samém... ..	97
Jsem nezvaný host karu koncem března... ..	98
Vycházím nahý v noci do zahrady	99
Jsou zločiny, k nimž netřeba mít motiv	100
Spím (znuděn četbou knihy Kámasútra)	101
Do noci voní hlína čerstvě vykopaná	102
Dům ve tmě, v domě tma, dům na samotě	103
Skrz víčka hledím do tmy ke hvězdám	104
Ještě jít se psem... Nechce se mi! (Psovi též ne)	105
Zdi mého domu – chrám genia loci	106

≈ LEDA S LABUTÍ

Za smrtí tečka, dvojtečka, či otazník... ..	111
Pět kroků vpřed a čtyři zpět jdu podél plotu	112
„U zeleného stromku“ dal jsem si dvě piva	113
Zas jednou mluvím s dívkou mlčky, bez falše	114
Ráno, či večer? Nevím... Stále za soumraku	115
Už v autobuse cestou tam mne zaujala	116
Zhnusen sám sebou cpu si ruku do huby	117
Padají hvězdy do tmy se svým tajemstvím	118
Již delší dobu pozoruji kliku	119
Nevidno pro tmu nic; sliz tlejících vrbových listů	120

Je konec října a zem prvním mrazem tvrdá je...	121
Prázdnou? Ani tou ne... Tmou mé oči zejí	122
Zdvihnu-li víčka, v srdce ihned bolest se mi zatne	123
Mé „rýmy“ ... – Mohu zvat své básně svými?	124
Bliží se konec, vím... Přesto ta věta	125
Unaven k smrti nudnou rolí	126
Čas není... Jako slepý pták vesmírem letí	127
Chci ještě chvíli v pokleku sám na sebe se dívat	128
Jak o svatební noci připosraná kapna	129
Jazyk mi leze z úst a hlava se mi točí	130
Už zas?! Během tak krátké doby? Kdo by to jen řekl...	131
Po schodech vzhůru tmou sem kdosi kradmým krokem jde ...	132
Hnán vpřed vidinou jídelního vozu, – stále vpřed	133
Film v kině, pak pár piv... A noc, noc ve dvou na Petříně...	134
„Těch neznám slov...“ – Já taky ne; slova nic nevysloví	135
S očima v sloup ulehla naznak, překvapena: „– Ted?“	136
Šplouchání vln, stůl pro jednoho (a mých mnoho stínů)...	137
Už jsem se probral... Venku den; na psou spí mi kobra...	138
Pořád jen tma a tma... A náhle tolik světla!	139
Už teď? – Snad v příští vteřině?!	140
Dnes nechal jsem si poprvé čist osud z čar v mé dlani	141
Zmizel jsem z domu do zběsilé bouře vprostřed noci...	142
Pln obav, zdali zase někde něco neprovedu	143
Proč by se anděl měl převlékat za anděla...	144
Poslední den mých dní... Snáší se první noc	145
Hrst cizích vlasů jsem vytáhl z hřebene	146
Moc jsem si neužil... A čas tak utíká!	147

Bylo to nedávno, teprve před pár dny...	148
A znova na dně jsem... A v téže řece	149
POSLEDNÍ VEČEŘE	150
Půlnoc a na kamnech červené víno vře	151
Poslední den všech dní... Kdo můžeš, děkuj!	152
Všechno se sčítá a pak ještě násobí...	153
Odešla... Inu co, – lhal bych, že brečím...	154
Jak bude po smrti? – Tobě dost těžce...	155
Dějová zkratka je pomalu za náma	156
Teď, prvně v životě! – V životě?! Prvně snad...	157
Budím se úzkostí, smrtelným úděsem	158
Plaše si svlažila bledé rty ve víně	159
Nyní i v hodinu... Zůstaňme v objetí	160
Hřmí, kape ze stropu a zvoní poledne	161
Nad šňůrou s plavkama měsíc je v kole	162
Ach, jak je krátká pouť poupátek k ohryzkům...	163
Odnikud nikam jdu, nesejde na směru...	164
Druhou noc teplota drží se při nule	165
Listopad... Druhý den v měsíci, neděle...	166
VÁNOCE	167
Nejsem? – Jsem! I ona... Není, a přesto je	168
Spí, nebo umej se; já si jdu zapálit	169
Život je předpekším na cestě do ráje	170
Hlídám své šílenství v únosných mezích	171
Na vratké hladině plují dvě labutě...	172

≈ DODATKY...

Zdá se mi:	177
Mám zas trochu divný pocit	178
Dnes se zas má existence	179
V katakombách mé zlé psýché	180
Je večer, mlha padá	182
Žitím zmožen, zblbnut snářem	184
Jsme si blízcí jako prve	185
Noc setnula hlavy stínům	186
Nemohu dnes usnout zimou	188
Od okna ke dveřím, zas k oknu zpátky	190
Mám – nemám; mám, nebo nemám?	191
Že jsem, to vím jen díky tomu	192
Nevím, v kterém sedím pajzlu	193
Skořápky se svíčkou houpou se na vodě	194
Den začal opět idylicky... ..	195
Až divím se, když lovím z kýble	196
Že našel jsem dnes pohled v schránce?	197
Prach na mé loutně s jednou strunou	198

EPOS MUMIE NA CESTÁCH

Zvon rozezvučel prázdný kostel	201
Byl jsem dnes navečer projít se k lesu	217
Ve čtyřech pramínech krev ze zdi teče	218
Snad už se rozední, odlétne můra!	219

Zas další bod své „Mokré mapy“	220
Příšerný horror!	221
Kdybych dal před rumem přednost spíš kyselce	222
Před Noemovou archou čekám	223
Jsem duše snící v těle muže	224
Je šťasten ten, kdo v bludu žije	225
Tak rád bych kopnul do prdele	226
Už měl bych spát, leč neusínám	227
Chlast vyvrátil mou duši z pantů	228
Jak bych měl v prdeli pálivou kapii	229
Šmíruju triedrem z okna své okolí	230
Po vlahé koupeli doutníček a pak fén... ..	231
I já už tuším, že jsem tady jen host	232
Ach, jarní noci! Nejen malí kluci	233
Moucha se topí v pivu nedopitém	234
Snad ze všeho čas milosrdně léčí	235
Je půlnoc, rozhlas hraje státní hymnu	236
Mně nepatří tu nic; já patřím všemu navždy... ..	237
Ozvěna ještě doznívá, – odbila půlnoc právě... ..	238
Posmrtná moje maska na mě ze tmy mlaská	239
Už jen má beznaděj skýtá mi naději... ..	240
Tak tohle zdá se být až příliš nadějně... ..	241
Je to sen... Ale sen, jenž se mi nezdá... ..	242
Třináctá, poslední dvířka... – Kam vedou?	243
Zde leží (jistý básník...) spolu se svou chotí... ..	244

≈ POSLEDNÍ LIST

Báseň je... Nic, a vše! Vyšší stav ducha	249
Potopa! V nás, i tam... Pánbůh se hněvá...	250
Tak už spi... Aspoň ty... Hra už je dohrána	251
Těžko lze oddělit bolest a pýchu...	252
Těch hrůz, co bdí u mého lože!	253
Nechtěl jsem sice hrát, přesto mi rozdali	254
Svítá... A mně se tmí blednoucí obloha	255
Měl jsem s ní asi jít radši dál od hřiště...	256
Kam se jen podívám, všude jsem zadlužen	257
Poslední zápalka! Bože, ať nezhasne...	258
Další noc před sebou v potu a hrůze...	259
Je ticho jako před bouří, co nevidět to začne	260
Nad řekou leží kouř, a já zas po roce	261
Nechci jít na věčnost! Nechci a nepůjdu	262
Nedělám nic. Už přes měsíc...	263
Oblohu zahalil křídlem svým anděl tmy...	264
Tělo se mělo... Duše sklízí	266
Co jsem to měl... Fuj, mouchu v puse!	267
Nemohu polknout, tesknotou mi v krku vyschlo	268
Zamženým oknem hledím ke hřbitovu nahoru	269
Tak sám... V zahradní „Na Piavě“	270
Budiž mi lehká zem! Navěky, stále...	272
Tvář k zulíbání... Žula hladká	273
„Nebo ty nechceš?“ – znejistěla	274
Házela sebou jako vztekla	275

Neděle Smrtná... Řekou táhly	276
Ano, teď hned a okamžitě	277
Odejít nelze, zůstat nelze!	278
Cítím se prázdný, mdlý a starý	279
Už neotvírám takřka ústa	280
Dny tropické a noci chladné	281
Šeříky, jasmín, hloh! — Och, je tu zase jaro!	282
Dvě svíce v hlavách prázdné postele	283
Jsem rozhodnutý. Chvilé zásadního zlomu... ..	284
Ne, žádný kámen, žádný vrchol strmé hory	285
Odkud ta hudba zní?... Jdu s uchem na stěně	286
Pohár mé hořkosti do dna je dopitý	287
Zježené chlupy; neklid, v celém těle chvění	288
Slunce je denně níž a níž	289
ADVENT	290
KOLEDA	291
Samota vládne mému domu pevným žezlem... ..	292
Oči, rty... — Andělské! Pel studu na pleti... ..	293
Doslova po krk mám míst, odkud kráčím	294
Divný den, divná noc; divného roku skon	295
Běž si ji umýt, a jdem na to, kotě	296
Teď, kdy už noc nabrala slibný spád	297
Snad nejsem ani člověk... Možná netvor, zvíře... ..	298
Chtít spasit svět, když ani sám už nemám sil	299
Ledna půl, marnosti začaly žně	300
Obvyklá směsice hnusu a lítosti	301
Všechno spí, v jediném okně se nesvítí	302

Můj pseudonym? – Nomen omen!	303
Vlak jede krajinou, záclonka mlaská	304
Vždy nečekaně láska do života vkročí	305
Nebylo, pravda, příliš světle... ..	306
Ne, už jsem nevěřil, že si tě vysním... ..	307
Kde se to probouzím?... Aha, už tuším	308

≈ NAD JEDNÍM SVĚTEM

Jsi můj trest smrti, moje štěstí?	313
Touhletou dobou, kolem osmé	314
Bezduše čmárám tvoje jméno na papíře... ..	315
„U Rozvarilů“ na nedělní oběd... ..	316
(...)	317
Rakvičku, věneček... Nakonec laskonku	318
Zas Dušičky... A všude svíčky, květy, věnce	319
Živý a krutý sen vzbudil mne nad ránem:	320
Teď už sám, navždy sám... Na věky věků!	321
Za okny žhnou adventní věnce	322
Ven! Doma zešílíš! Běž... Třeba zapadni	323
Přežil jsem tvoji zář, přežiju temnotu	324
Bylas moc velké sousto pro mě? Možná. Čas to smázne... ..	325
Co k životu mně třeba, mám:	326
Nerad bych sahal pánubohu do svědomí	327
Prý už mám dost! Zvedají židle, zavírají... ..	328
Chci ti říct, nežli mě přemůže dřímota	329

Jdu ke Dvořákům na jedno	330
Vražedný souběh v kalendáři:	331
Vyhlížím k obzoru; přeju si nemožné	332
„Ach jak to děláš?!“ zakňouralas	333
Vše na světě jen chvíli je	334
Co že jsem říkal? Nevím už	335
Je čas jít spát... Je čas jít zpátky	336
Jak bych rád někam šel! Nemohu, nelze jít	337
Stín viny v úsměvu padlého anděla... ..	338
Je po boji... Odcházím středem	339
Ožrat se, zpít se! Vzít to zchytra	340
Tak málo světlých chvil, tak málo rozkoše!	341
I po roce dnes vidím tvoje oči	342
Čas všechno vyléčí, tak jaké copak... ..	343
Kam ještě jdeš, ty věčnej žide?!	344
A už drž hubu! Kopancem jsem zavřel stoku	345
Naposled zamávám na cestu vlaštovkám	346
Oči jak magnety, napětí šílené	347
Já nespím nikdy... Ale ty proč nespíš?	348
Zmizela jako sen... Jako vše vysněné	349
Lásku už nikdy víc! Tu fatu morgánu	350
Blíží se slíbená úleva?! – Sílí zář!	351
Usíná s úsměvem... Sladoučká lolita... ..	352
Ví bůh, že ona začala si!	353
Že už si nedáš říct, čas nelze vracet zpět	354
Stín vidí stín: stín pavouka	355
Držím tvý ňadro ve svý dlani	356

Tyhle mé vlasy líbala jsi!	357
Z duše mi ční rukojeť nože	358
Neví, co říká! Začla štkát a hned pak smát se	359
Čeho je moc, toho je málo	360
Mlčela, lehce rumělá	361
Meč visí už jen na vlásku, a ten se tenčí	362
To hrůzné Ted! Ta nenasytná, věčná černá díra	363
S kanónem na vrabce – boj s tímto světem	364
Život je život... Hm, kdo by to řekl...	365
Blíží se, vím to... Ale odkud?	366
Kde asi dneska jsi... S někým, či sama?	367
Každý svou cestou... Láska není	368
Ne, nechci nic... Jen se mi stýská po tvém hlase	369
Čtu svoje loňské manuskripty	370
Darovat znamená něčeho vzdát se	371
Nebyl jsem sám, kdo u řeky dnes krmil racky...	372
Co tam? Proč vstát... Nad snění není	373
Jakože jsem... Dál nejdu ve svém předstírání	374
Ve jménu lásky vše je pravda	375
 EDIČNÍ POZNÁMKA	 378